

[Gert Petersen]

der skulle tages i det EF, der hviler på den Romtraktat, som fru Annette Just er så begejstret for, er der blevet lagt et utroligt pres, det være sig på Danmark eller en anden stat, der har stået helt alene, og til sidst kapitulerer staten, så går regeringen og et flertal med til det.

Det, vi gør her, er, at vi lukker. Vi lukker med det samme, og der skal være fem sjettedeles flertal i overensstemmelse med grundlovens § 20 for at ændre det. Det er forskellen, og det er en helt afgørende forskel fra den situation, at det flyder, og at det afhænger af parlamentariske situationer, pres udefra osv. under de givne omstændigheder, om Danmark vil være med eller ej.

Og så er jeg altså efterhånden træt af at høre det dér med, at forsvarssamarbejdet først begynder i 1996/97, eller hvornår det nu er. De paragraffer, som hr. Gade henviste til, er i kraft fra det øjeblik, Traktaten træder i kraft. Jeg har hørt det samme sludder også nede i EF-Parlamentet, hvor man har prøvet på at bilde os det ind. Jeg har hørt det fra nogle dertil indrettede EF-jurister, men det er det ikke blevet rigtigere af. Forsvarssamarbejdet træder i kraft, fra det øjeblik Traktaten træder i kraft. Ved at vi stiller os uden for Traktaten på det område er vi ikke med, selv om det træder i kraft for de andre lande, og der skal fem sjettedeles flertal til, for at vi kan komme med.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg finder det nødvendigt for en afklaring af dette spørgsmål om, hvorvidt de andre kan gøre, hvad de vil, eller de ikke kan gøre, hvad de vil, at komme med et par enkelte betragtninger.

Det er jo sådan, at i henhold til både Romtraktaten og Maastrichttraktaten skal der være enstemmighed. Man kan ikke blive smidt ud af Romtraktaten, for hvis man ikke stemmer for Maastrichttraktaten, er man alligevel i Romtraktaten. Man kan ikke ændre Romtraktaten, uden at alle 12 lande er enige. Og man kan ikke få vedtaget Maastrichttraktaten, medmindre alle 12 lande skriver under. Det er det bedste argument, vores ministre og vi andre har, når vi er ude at tale med dem, at det kan de ikke uden videre.

Hvis de siger nej til det, vi nu foreslår, skal de i gang med nye besværlige forhandlinger

for at lave en anden traktat for sig selv; men vi kan da ikke benægte, at det kan de selvfølgelig gøre. De får besvær med det, og de får mange af de problemer, de i dag skønner vil opstå, fordi vi har sagt nej. Der er kommet megen kritik frem af indholdet af Maastrichttraktaten, og det kan medføre, at de får vanskeligt ved at gøre det. Men selvfølgelig kan de gøre det, hvis der er politisk vilje til det; det skal vi bare være klar over.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er meget enig i det, hr. Ivar Nørgaard sagde her til sidst, for jeg synes, det sætter det, hr. Gert Petersen sagde før om, at det selvfølgelig, når der kræves enstemmighed, er en naturlig sag for de andre lande at lægge pres på, fint i relief. Der bliver lagt pres på Danmark for øjeblikket, ingen tvivl om den sag. Der er mange lande – i hvert fald en halv snes stykker af EF-landene – der ønsker denne traktat gennemført, samtidig med at de siger, at der overhovedet ikke må åbnes for genforhandling. Det er jo det, de siger.

Men vi i Fremskridtspartiet er modige nok til at sige: Vi vil ikke ligge under for det pres. Jeg tror egentlig også, at selv udenrigsministeren ville have godt af at have mod – selv om han sidder og smågriner – til at sige: Jamen hov, I er nødt til at ændre noget, for ellers kommer I ikke videre. Jeg har været meget enig, når hr. Ivar Nørgaard har fremlagt det på den måde på internationale møder.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg vil gerne spørge SF – og det bliver nok hr. Gert Petersen – om følgende: Det, jeg hørte fra SF umiddelbart efter afstemningen den 2. juni, var følgende:

»SF vil under ingen omstændigheder acceptere en ny folkeafstemning om EF-unionen. Unionstanken er død i Danmark. Danskerne har én gang for alle sagt nej til det bureaukratiske makværk, som Maastrichttraktaten er.«

Det blev sagt af hr. Holger K. Nielsen på et grundlovmøde umiddelbart efter afstemningen. Er det i overensstemmelse med SF's nationale kompromis?